

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งการกีดขวางที่: CM2402007002

ชื่อลำน้ำ ลำเหมืองหลังถ้ำ เป็นสาขาของแม่น้ำ แม่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ ลำเหมือง วันที่สำรวจ: 8 มิถุนายน 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 7 ป่าลาน ตำบล สองแคว อำเภอ ดอยหล่อ จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา								
X(UTM)	481602	Y(UTM)	2043522	X(UTM)	481646	Y(UTM)	2043455					
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง						
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		0.75		1.3		1:1.25						
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		0.75		1.3		1:1.25						
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา												
- ทางน้ำเปิด		-		-		-						
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องตอม่อ	- เมตร					
						จำนวนตอม่อ	- ช่อง					
- กรณีท่อลอด	ท่อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	0.60	เมตร	ยาว	64.0	เมตร	จำนวนท่อ	1	ช่อง		
	ท่อเหลี่ยม	กว้าง	-	เมตร	สูง	-	เมตร	ยาว	-	เมตร	จำนวนท่อ	-
- อื่นๆ		-		-		-						
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		0.75		1.3		1:1.25						

วัสดุที่ใช้ตัดผิวของลำน้ำ
การตัดผิวของลำน้ำ
ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ 10 -1000 เมตร
ไม่ตัดผิว
ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ ปานกลาง
สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ
วัสดุที่ใช้ตัดผิวของลำน้ำ
ลำเหมืองหลังถ้ำไม่มีการตัดผิว
ปกคลุมด้วยผิวดินและวัชพืช
ส่วนรางระบายน้ำเป็นลักษณะรางคอนกรีตรูปตัวยู
ความถี่ที่เกิดความเสียหาย
ระดับความเสี่ยง ปานกลาง
2-4 ปีครั้ง

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

- > โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำต้นเขิน) วัชพืช (ลำเหมืองหลังถ้ำมีวัชพืช)
- > โดยมนุษย์ จาก ระบบสาธารณสุข: ท่อลอดถนนที่ตัดลำน้ำมีขนาดเล็กเกินไประบายน้ำหลากไม่ทัน
อื่นๆ (มีการระบายน้ำมาเสริมจากลำเหมืองตัดผิวคอนกรีตที่ผิวน้ำมาจากน้ำปิงไหลเข้ามาเสริม)

ระดับการกีดขวาง ปานกลาง คิดเป็น 30-70% หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข สำนักงานเทศบาลตำบลสองแคว

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น
---------------------------	-------------------------------------

<p>ลำเหมืองหลังถ้ำ มีรางระบายน้ำคอนกรีตรูปตัวยู ขนาดความกว้าง 0.80 m. ความลึก 1.2 m. มีระยะทาง 150.0 m. ซึ่งได้รับน้ำจากการสูบน้ำขึ้นมาจากแม่น้ำปิง มีแนวการวางรางระบายน้ำให้พื้นที่ได้รับการสูบน้ำไหลไปยังปลายของรางระบายน้ำ ที่เชื่อมต่อกับลำเหมืองหลังถ้ำ ทำให้น้ำที่สูบน้ำขึ้นมาจากแหล่งน้ำของลำเหมือง เพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค ซึ่งถ้ามีการควบคุมปริมาณน้ำไม่มีแบบแผน จะทำให้น้ำไหลไปเสริมกับน้ำที่ไหลโดยปกติในลำเหมืองหลังถ้ำ และตรงบริเวณเดียวกันนี้ มีท่อลอดกลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.60 m. จำนวน 1 ช่อง ลอดใต้ถนนของหมู่บ้าน และวางแนวท่อฝังใต้ดินไปตามแนวลำน้ำเดิมจนกระทั่งบรรจบกับแม่น้ำปิงที่ด้านท้ายน้ำ ที่พิกัด 481646,2043455 47Q โดยมีระยะ 64.0 m. อีกทั้งที่หน้าท่อการระบายน้ำด้านเหนือและท้ายน้ำมีวัชพืชขึ้นปกคลุมแน่นหนา ไม่สามารถระบายน้ำออกจากลำเหมืองหลังถ้ำได้ทัน</p>	<p>เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาดพื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของแมนนิ่ง และกำหนดให้มีน้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $3.45 \text{ m}^3/\text{s}$</p>
	<p>ท่อลอดกลมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.60 m. จำนวน 1 ช่อง ซึ่งไม่เพียงพอต่อปริมาณน้ำที่ต้องการระบาย ดังนั้นจึงควรทำการขยายท่อระบายน้ำให้ใหญ่ขึ้น โดยเปลี่ยนเป็นท่อลอดเหลี่ยมขนาดความกว้าง 1.8 m. ความลึก 1.5 m. จำนวน 1 ช่อง เพื่อให้สามารถระบายน้ำที่ไหลจากลำเหมืองได้ทัน ความลาดชันท้องน้ำ 0.0020</p>

รูปภาพประกอบ

